

Acompanyament i suport a les sessions d'informació i debat per a l'elaboració del Pla Director Urbanístic de les Activitats de Camping

INFORME RESUM SESSIÓ 2

Eix 2 - Model econòmic: el turisme de càmping i la dinamització econòmica

La Seu d'Urgell, 23 de maig de 2019

Organitzat per:

Equip de facilitació

ARC Mediació Ambiental
arc@mediacionambiental.com

ARC Mediació Ambiental procura contribuir al desenvolupament sostenible utilitzant productes de baix impacte ambiental, prioritzant l'ús del transport públic i portant a terme una gestió eficient dels recursos.

Seguint aquestes directrius, es recomana imprimir aquest document a doble cara, utilitzant paper 100% reciclat post-consum lliure de clor.

Índex

1. INTRODUCCIÓ	4
2. DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ	5
3. ASSISTENTS	6
PARTICIPANTS	6
ORGANITZACIÓ	7
4. PRESENTACIÓ DE LA SESSIÓ	8
5. APORTACIONS A LES DIFERENTS VARIABLES A CONTEMPLAR	11
1. ZONA DE MUNTANYA	11
2. ZONA PRELITORAL	17

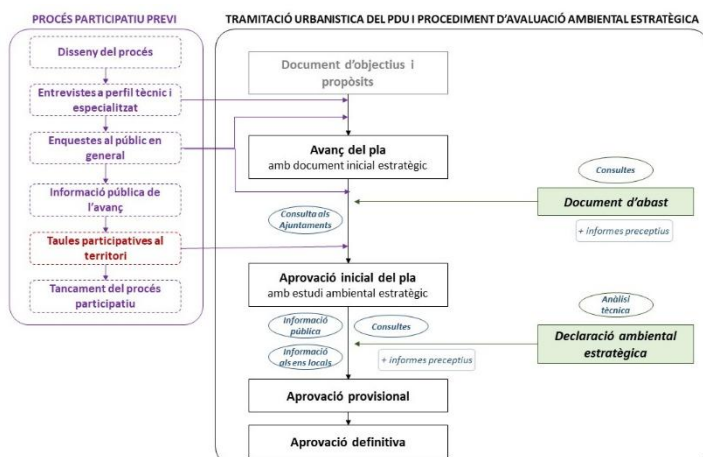
1. Introducció

La Secretaria d'Habitat Urbà i Territori (SHUT) està redactant el Pla director urbanístic de les activitats de càmping (PDUAC), per regular les condicions d'implantació de nous càmpings a tot Catalunya i les ampliacions dels actuals. Els Plans directors urbanístics són instruments de planejament de rang superior que poden abastar tants municipis com calgui i, en aquest cas, abastarà tota Catalunya.

La finalitat del Pla director urbanístic (PDU) és ordenar les activitats de càmping per tal d'assolir una activitat sostenible ambientalment, socialment i econòmicament. Per avançar en l'elaboració del Pla director, és necessari i útil conèixer les preferències de la ciutadania sobre les característiques de les instal·lacions de càmping, sondejar la seva opinió sobre els aspectes que caldria integrar en el pla i recollir les seves aportacions per millorar la regulació d'aquestes activitats. A tal efecte, la Secretaria d'Habitat Urbà i Territori ha previst diferents mecanismes de participació per al públic en general durant les primeres fases d'elaboració del PDU.

A finals de l'any 2018 es va fer el disseny del procés i es va engregar amb la realització d'entrevistes dirigides a persones amb perfil tècnic i especialitat o bé especialment vinculades al tema. A més, es va obrir un qüestionari en línia, dirigit al públic en general, a través de la pàgina web participa.gencat.cat. Aquest tipus d'enquesta es realitzarà igualment una vegada es disposi de l'avanç del pla.

Paral·lelament, s'han celebrat 3 taules participatives temàtiques (veure esquema adjunt) a llocs del territori on l'activitat de càmping té rellevància on s'ha convidat el públic general a fer aportacions de cara a l'aprovació inicial del document. Aquest és el resum de la segona d'aquestes sessions, que va tenir lloc a la Seu d'Urgell, el dia 23 de maig de 2019.

2. Desenvolupament de la sessió

La sessió es va celebrar el dia **23 de maig de 2019**, de 11,00a 14,00hores amb els següents objectius:

1. Contribuir a un major consens i visió conjunta del territori i de l'activitat.
2. Identificar aquelles característiques de les activitats de càmping que els facin adequats en funció del lloc.
3. Fer coherent els nous models d'implantació de les activitats de càmping amb el model territorial vigent a Catalunya.
4. Viabilitat econòmica dels establiments de càmping
5. Valorar l'impacte econòmic d'un establiment de càmping en l'entorn immediat (llocs de treball generats directes i induïts, despesa mitjana per turista, etc.)
6. Fer una prospectiva sobre els models de negoci de càmping que ens imaginem en un futur

Per assolir aquests objectius, l'ordre del dia de la sessió va ser el següent:

11.00 - Acollida i benvinguda.

11.10 - Presentació de la dinàmica

11.20 - Breu explicació dels continguts de la sessió

11.30 - PRIMERA PART - Treball en grup sobre els models de negoci de
càmping que ens imaginem en un futur.

12.00 - SEGONA PART – Debat plenari

13.45 - Properes passes i conclusions

14.00 - Cloenda.

3. Assistents

Han participat un total de 33 persones que llistem a continuació:

Participants

Nom i cognoms	Entitat / organització / empresa
Alex Trias Arraut	Camping Car S.L.
Joan Aubanell Rota	Associació de Càmpings de Barcelona
Joan Viñas costa	TOURVERD SL
Joaquim Villaronga i Llovera	Ajuntament de Sant Cebrià de Vallalta
Manel Raurich Rubinat	Ajuntament d'Avià - càmping Serrat Roig
Montse Ripoll	Consell Comarcal de l'Alt Urgell
Jaume Truñó Agustí	Estudi GAUU, arquitectes
Josep Dalmau Cartaña	CAPFUN
Llorenç Víctor Rofes Anguera	Ajuntament de Mont-roig del Camp
Marc Francesch	ACTTE / FCC
Yolanda Martín López	Ajuntament de Mont-Roig del Camp
Joan Antón	Associació de Càmpings de la Costa Daurada i Terres de l'Ebre
Sergi Novell Marín	Sanguli Resort
Joan Francesc Oller Cañellas	Càmping la Noguera
Joan Novella Duran	Vilanova Park, SA
Maricel Feliu Benseny	Càmping la Noguera
Marta Cortina Cortina	Nou Càmping
Rosa Domènech Tello	Vilanova Park, SA
Anna Martínez Ribas	Generalitat de Catalunya
Josep m. Pla Calsina	Estació Nàutica l'Estartit Illes Medes
Narcís Grau Marull	Castelló d'Empúries
David Isern Casanovas	Cerdanya EcoResort

Nom i cognoms	Entitat / organització / empresa
Joan Gándara Tolsà	Enginyer autònom
Montse Clop Sanvicens	Càmping Gran Sol
Ramon Solsona	Associació Càmpings Lleida
Josep Tico Català	----
Marta Pallarès Blanch	----
Silvia Capadevila Torrodà	----
Josep Isern Costa	----
Xavier Martínez	----
Josep Ballbé Regle	----
Marc Sansa Melsion	----
Jordi Romero Sabi	----

Organització

Nom i cognoms	Entitat / organisme
Maria Rosa Vilella Gassiot	Sub-directora General d'Estratègies Territorials i Coneixement
Mercè Bolló i Querol	Cap del Servei d'Estratègies Territorials Subdirecció d'Estratègies Territorials i Coneixement. Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori
Anna M ^a Enjuanes Balaguer	Responsable de Control d'Empreses Departament de Territori i Sostenibilitat
Montserrat Mestres Déu	Coordinació – DTS
Flavia Andrea Galmarini Saavedra	Gabinet Tècnic - DTS
Xavier Carbonell	Equip de facilitació. ARC Mediació Ambiental
Mar Fábregas	Equip de facilitació. ARC Mediació Ambiental

4. Presentació de la sessió

Pere Porta Colom, director de l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA) dona la benvinguda a totes les persones assistents, agraint la seva presència a la Seu d'Urgell. Aprofita per presentar els objectius i tasques que es desenvolupen des de l'IDAPA i manifesta la seva

satisfacció de que s'hagi organitzat aquesta sessió al Pirineu i, en general, que es celebrin tot tipus d'esdeveniments en aquesta zona.

Recorda que aquesta reunió és una sessió de treball, que el tema a debat és molt rellevant i que s'ha de tenir en compte que aquestes activitats de càmping a les zones de muntanya en la majoria dels casos són petites instal·lacions i suposen un motor econòmic important per algunes de les comarques.

A continuació, **Xavier Carbonell** presenta breument la dinàmica de la sessió i el marc de referència dels debats.

Posteriorment, **Mercè Bolló**, Cap del Servei d'Estratègies Territorials, de la Subdirecció d'Estratègies Territorials i Coneixement, fa una introducció sobre el Pla Director de les Activitats de Càmping, centrant-se en els següents aspectes:

- El calendari de tramitació, explicant que esta previst que a finals de l'any 2019 es pugui fer l'aprovació inicial del PDU
- L'objectiu general del PDU i els objectius específics,
- L'àmbit d'aplicació del PDU, recordant que, a més de l'activitat de càmping, també establiran directrius pels campaments de joventut, per les àrees d'acollida d'autocaravanes, i pels aparcaments de caravanes, autocaravanes i remolcs-tenda.

- Els criteris d'implantació de noves activitats de càmping, explicant que hi ha alguns d'ells (riscos, servituds i model turístic) que venen determinats per normatives existents.
- Que la proposta d'ordenació forçosament haurà de contemplar diferents escales de treball (territorial, supramunicipal, municipal i de projecte), així com la constatació de que es tracta d'un territori divers i per tant de diferents models d'establiments de càmping, en funció del grau de transformació del sòl.

Finalment, explica que, a l'hora d'organitzar aquesta sessió i analitzar la implantació de noves activitats de càmping des de la perspectiva econòmica i social, s'han tingut en compte una sèrie de variables de partida (inversió, superfície i mides mínima, distància al nucli urbà,...) i una diferenciació en funció de la ubicació (zona de muntanya, plana interior i prelitoral). Amb aquestes variables, es podrien definir diferents tipologies de càmping, però en tot cas, serà durant la sessió que es veurà si és o no possible.

Maria Rosa Vilella, Sub-directora general d'Estratègies Territorials i Coneixement, de la Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, complementa la explicació de Mercè Bolló i aprofita per donar la benvinguda a totes les persones assistents.

Ana Maria Enjuanes Balaguer, responsable de Control d'Empreses del Departament de Territori i Sostenibilitat, fa una introducció centrada en l'eix de debat de la sessió d'avui:

- Aporta dades sobre les superfícies mitjanes de les instal·lacions existents (superfície del càmping i de les parcel·les), en funció de la seva distribució geogràfica (litoral/pre-litoral, comarques i zones de muntanya i planes d'interior), observant que la superfície mitjana augmenta a les zones costeres mentre que la dimensió de les parcel·les augmenta a les zones de muntanya i a les planes d'interior.

- També aporta dades sobre l'impacte socioeconòmic dels càmpings, en relació als llocs de treball generats (personal ocupat i establiments oberts estimats), indicadors d'ocupació (nombre de pernoctacions, estada mitjana i altres dades macroeconòmiques), places i establiments de càmpings per 1.000 habitants o valor afegit brut de l'Hosteleria en funció de l'àmbit geogràfic. Aquestes dades han estat facilitades a la Secretaria per la Direcció General de Turisme i elaborades a partir de les dades de l'INE

Abans de començar el treball dels grups, es va obrir un debat sobre aquestes dades d'impacte socioeconòmic de les activitats de càmping. Part de les persones assistents consideraven que les dades (les dels dimensions de les parcel·les, les de la generació de llocs de treball, les de les superfícies de parcel·la,...) són incompletes en alguns cassos o incorrectes en altres. Caldria contrastar-les amb el sector per evitar d'extreure conclusions errònies.

També es planteja que seria interessant visualitzar la mitjana de renda de la comarca, en comptes de la mitjana de renda de Catalunya i que es podria fer la relació de la ocupació amb la taxa d'atur de la comarca. Això ens donaria també conclusions interessants sobre l'impacte socioeconòmic.

Per últim, es demana certa precaució a l'hora de fer les interpretacions de determinades dades socioeconòmiques com ara la relació entre la renda mitjana de la comarca i el nombre d'establiments de càmping. Es pot concloure que a les comarques on hi ha més càmpings la renda és més baixa, sense que en realitat ambdues variables estiguin intrínscament relacionades, sinó que es tracti més d'un problema estructural de la comarca.

Per tal de solucionar aquests dubtes que es manifesten en el debat, es demanarà a les Comissions tècniques que contrastin aquestes dades presentades i el diagnòstic i, en el seu cas, si els participants disposen d'altres dades, es suggereix que les facin arribar amb la relació de fonts corresponents.

5. Aportacions a les diferents variables a contemplar

Es van distribuir les persones assistents en diferents grups en funció del seu perfil (empresaris de càmpings, tècnics o ciutadans/usuaris) i en funció de les diferents zones (zona de muntanya, planes d'interior, prelitoral), segons la següent taula:

	Empresaris	Tècnics	Ciutadans
Zones de muntanya	Grups 1 i 2	Grup 4	Grup 7
Planes d'interior	----		----
Prelitoral	Grups 3 i 5	Grup 6	----

Els participants es van autoassignar al grup en funció del seu perfil i del seu àmbit preferent d'actuació.

En el Grup 4 de tècnics es van tractar agregadament les zones de muntanya i les planes d'interior. Per tant les seves aportacions són vàlides per ambdues zones de forma indiferenciada.

El Grup 7 de ciutadans/usuaris va especificar que el model de càmping que s'imaginaven semblava més viable en zones de muntanya. Per això s'han inclòs les seves aportacions a les zones de muntanya.

1. Zona de muntanya

Es recull a continuació la visió de futur dels càmpings en zones de muntanya, des dels diferents punts de vista formulats per dos grups d'empresaris, un grup de tècnics i el grup d'usuaris/ciutadans.

Tal i com s'explica a la introducció d'aquest apartat, **les consideracions fetes pels tècnics serien també vàlides pels càmpings situats a les planes de interior.**

A nivell d'inversió

Per part dels empresaris, es planteja que, encara que és un tema molt relatiu i de difícil resposta en clau prospectiva de futur degut a les múltiples variables que hi intervenen, sí que caldria tenir en compte la mínima inversió necessària per a:

- la millora dels serveis i/o la seva adequació,
- l'ampliació de l'allotjament (unitats de bungalow, parcel·les amb més serveis)
- la creació de serveis complementaris.

Per part dels tècnics es considera que, en tot cas, s'hauria de parlar més d'inversió en termes de qualitat que en termes de quantitat.

Els *usuaris* no han fet cap aportació sobre el nivell d'inversió.

Superfície i mida mínimes

En relació a la superfície, *els empresaris* consideren que, en aquestes zones, la superfície mínima de la instal·lació podria estar entre les 4 i les 5 hectàrees.

Per part dels tècnics, es considera que les mides dependran de la capacitat de càrrega del territori, encara que es podria pensar en uns límits que garanteixin la viabilitat econòmica. En aquest sentit, indiquen que les propostes de nova instal·lació s'haurien d'acompanyar d'estudis de viabilitat econòmica, on es contemplés també, com a factor de correcció, l'existència prèvia o no d'altres càmpings, ja que la instal·lació d'un de nou pot afectar (negativament o positivament) la viabilitat del preexistent. També suggereixen que alhora d'avaluar l'impacte d'una nova instal·lació no es limiti als beneficis econòmics que aporta la generació d'ocupació sinó que s'analitzi també la seva petjada ecològica. La petjada ecològica es veurà incrementada tant per l'augment de places d'allotjament com per l'increment poblacional estacional lligat a les persones que es desplacen a treballar al càmping

Respecte a la mida de les parcel·les, *els empresaris* plantegen que hi hagi dues categories (60 m² per a les parcel·les bàsiques i entre 80 i 90 m² per les parcel·les estàndard).

Els *usuaris* desitjarien un càmping petit i amb grans parcel·les.

Distància al nucli urbà consolidat

En general, *els empresaris* consideren que no hauria d'haver-hi limitacions. Un dels grups ho raona perquè pensen que s'ha de poder cobrir la demanda d'estada propera a la natura. L'altre grup, considera que aquesta limitació no pot ser rígida, ja que dependrà d'altres factors i sobretot del model de càmping pel que hagi optat el promotor (plena natura, integrat en el municipi,...). Si haguessin de donar un valor, parlen d'una distància recomanable al nucli urbà consolidat màxima d'uns 2 kilòmetres. És molt relatiu.

Els tècnics opinen que el càmping hauria d'estar preferentment a prop del nucli urbà consolidat, però que això dependrà de les poblacions. En tot cas, sempre s'haurien de contemplar solucions al desplaçament diferents del vehicle privat (transport públic, carrils bici, camins per vianants,...).

Els *usuaris* pensarien en un càmping on hi hagués un equilibri, és a dir, que estigués prou pròxim al nucli per a que els usuaris deixin diners al poble i sigui possible el desplaçament sense cotxe, i suficientment lluny per a que no es vegin influenciades negativament les dinàmiques veïnals del càmping i del poble.

En relació a l'accessibilitat i la mobilitat

Els empresaris estan d'acord en que cal una millora de l'accessibilitat, i que en el futur, s'imaginarien uns càmpings totalment accessibles. En tot cas, s'hauria de començar per la millora dels accessos als nuclis de muntanya. En relació a la mobilitat, s'haurà de tenir en compte la fisiografia específica de cada terreny i avaluar la idoneïtat dels equipaments i infraestructures que s'hi volen instal·lar. Dependrà, en tot cas, de més aspectes, com la dimensió del càmping o la concentració dels equipaments.

En el cas dels *tècnics*, consideren que s'hauria de facilitar a les zones mancades de transport públic, en aquells indrets més remots. També s'hauria de veure qui assumeix el finançament de l'accessibilitat (el sector públic o el privat o fórmules intermèdies).

Els *usuaris* no veuen aquesta variable com decisòria, ja que hi ha factors relacionats amb la seguretat o amb la facilitat d'evacuació que privilegiarien la bona accessibilitat però d'altres, com la cerca de tranquil·litat, farien que aquesta variable no fos tant important.

A l'hora de situar-se en relació a l'oferta ja existent

Per part dels *empresaris*, es considera que això ja ve regulat per la demanda, i que, en tot cas, depèn de molts factors (la dimensió i el grau d'especialització entre d'altres).

Els *tècnics* consideren que hi ha d'haver un equilibri entre viabilitat econòmica del model de negoci i els objectius/estratègies de desenvolupament local d'aquell territori i en funció d'això, veure si és compatible amb la resta d'oferta existent.

Els *usuaris*, plantegen que els càmpings no haurien de situar-se a prop d'altres existents, per evitar la massificació i afavorir la generació d'oferta a

diferents espais. Es considera que el territori és prou ric a nivell de paisatges per a que no estiguin tots els càmpings concentrats en un lloc.

En relació a la distància al principal atractiu turístic de l'entorn

Un dels grups d'*empresaris*, consideren que cal preservar un mínim perímetre dels principals atractius de l'entorn, però l'altre grup considera que és una variable irrellevant i relativa i que, de vegades, el propi càmping és l'atractiu de l'entorn.

Per part dels *tècnics*, es considera que s'hauria d'analitzar molt bé. D'una banda, posats a que hi hagi una pressió sobre l'atractiu turístic, s'hauria d'instal·lar el càmping el més proper possible, sense que això suposi una afecció a la conservació de l'atractiu turístic (especialment quan es tracti d'un monument arquitectònic o d'un entorn d'alt valor natural). D'altra banda, s'haurien d'analitzar les repercussions ambientals que pot suposar aquesta massificació.

En aquest cas, els *usuaris* també consideren que s'ha de buscar un equilibri, es a dir, que el càmping estigués suficientment a prop per poder gaudir del lloc i suficientment lluny per a estar fora de l'aglomeració que aquest atractiu generi i per no malmetre aquest atractiu.

En relació a la influència positiva o negativa de les àrees d'acollida d'autocaravanes

Els *empresaris* consideren que, en aquestes zones de muntanya, les àrees d'acollida d'autocaravanes no aporten cap valor i la influència és més aviat negativa. En tot cas, es podria plantejar que els càmpings oferissin aquestes àrees, ja que hi hauria una sèrie de recursos que serien compartits per ambdues modalitats.

Els *tècnics* consideren que es podrien plantejar dues modalitats. Si es tracta d'estades temporals (en ruta), es podria pensar en crear aquestes àrees, de manera diferencial dels càmpings i on quedi clar que es tracta d'una pernoctació (en ruta). En canvi, si es tracta d'estades de més d'una pernoctació, s'hauria d'integrar dins dels càmpings.

En cas que s'hagi de fer i proveir aquest servei, els *usuaris* proposen que la gestió de les àrees sigui municipal i amb uns condicionants de les estades (p.ex. que fossin estades temporals).

En relació a la compatibilitat amb altres activitats desenvolupades en sòl no urbanitzable

Els *empresaris* consideren que no hi ha cap incompatibilitat amb altres activitats que es desenvolupen en sòl no urbanitzable, bàsicament hi ha convivència i complementarietat amb les activitats agràries i ramaderes. Podria haver-hi algun problema només en el cas de les instal·lacions intensives d'agricultura o ramaderia.

Els *tècnics* obren una reflexió sobre aquest tema, ja que consideren que s'haurien d'establir prioritats en el sòl no urbanitzable (en funció dels valors que aporta cada activitat) i analitzar-ho dins del planejament urbanístic de

cada municipi. Es poden donar diferents situacions i és un tema d'establir jerarquies, tant a l'hora d'una nova instal·lació com a l'hora d'una ampliació.

Els *usuaris* també consideren que es tracta d'activitats generalment compatibles amb altres activitats desenvolupades en sòl no urbanitzable.

Recordem que **les consideracions fetes pels tècnics serien també vàlides pels càmpings situats a les planes de interior.**

2. Zona prelitoral

Es recull a continuació la visió de futur dels càmpings a la zona prelitoral, des dels diferents punts de vista formulats per dos grups d'empresaris i un grup de tècnics.

A nivell d'inversió

Per part dels *empresaris* es planteja que el nivell d'inversió és molt relatiu i que difícilment es podrà limitar des del PDU. En general, comenten que els projectes de càmpings tenen un gran impacte econòmic, ja que s'ha de contemplar, entre altres, el cost d'adquisició del terreny, la creació de les infraestructures, dels equipaments, dels serveis,... i es pot parlar d'inversions de milions d'euros.

Els *tècnics* també consideren que necessàriament la inversió serà elevada, especialment perquè una nova instal·lació haurà de competir amb una oferta existent que ja és molt elevada al litoral i al pre-litoral.

Superfície i mida mínimes

Els grups *d'empresaris* consideren que la superfície no es pot limitar, ja que dependrà molt del model de negoci i d'altres variables (nivell d'equipaments, p.ex.) i perquè s'està veient que cada cop són instal·lacions més grans. En tot cas, es planteja que les superfícies mínimes podrien estar entre 6 i 10 Hectàrees. Un dels grups planteja que també es podria parlar d'un mínim de 300 unitats d'allotjament.

Els tècnics s'imaginen unes superfícies mínimes de 5 Hectàrees, mesura que coincideix amb la unitat mínima de secà.

Distància al nucli urbà consolidat

Pels *empresaris*, aquesta no és una característica rellevant ni determinant, ja que dependrà de cada cas (de la demanda, del model de càmping,...). En relació a la demanda, hi haurà clients (o moments) que l'atractiu sigui estar lluny o fora del nucli urbà.

Els *tècnics* consideren que l'òptim seria que el càmping s'instal·lés proper al nucli urbà consolidat, però sabent que forçosament hi haurà excepcions.

En relació a l'accessibilitat i la mobilitat

En general, es comparteix per part dels *empresaris* que els càmpings en aquestes zones no haurien de tenir problemes importants d'accessibilitat, i s'imaginen que estaran prop dels principals eixos de comunicació (especialment important en el cas dels clients amb autocaravanes). En tot cas, si que es podria pensar en que hi hagués uns requisits mínims d'accessibilitat i mobilitat.

Els *tècnics* s'imaginen càmpings ben connectats amb els camins existents. Tenir en compte que, en funció de l'emplaçament i la oferta d'allotjament que es vulgui crear, potser requerirà d'una sèrie d'infraestructures que pot

provocar conflictes amb el propi municipi (per l'ús de camins existents o per la construcció de nous). En tot cas, s'hauria de tenir sempre presents criteris de sostenibilitat a l'hora de planificar aquesta accessibilitat.

A l'hora de situar-se en relació a l'oferta ja existent

Una part dels *empresaris* considera que aquest factor és irrellevant, ja que el fet d'instal·lar un càmping a una zona on ja n'hi ha, suposa un efecte clúster positiu, però que també ubicar-se en un indret sense oferta pot ser una oportunitat. L'altre grup d'*empresaris* remarca la idea de que en tot cas, s'ha de permetre les sinergies entre els diferents projectes i pensar que es generin destinacions amb un estàndard de qualitat.

Els *tècnics* pensen que abans de fer una nova instal·lació d'un càmping s'haurà d'analitzar si hi ha un avantatge comparatiu en el preu o en la innovació.

En relació a la distància al principal atractiu turístic de l'entorn

Per part dels *empresaris*, imaginem que les instal·lacions puguin estar a prop dels atractius turístics, ja que és un factor que clarament afegeix valor per la generació de demanda que suposen.

En relació a la distància, els *tècnics* també consideren que, en general, el càmping es situarà pròxim de l'atractiu principal de l'entorn, però no s'hauria de situar dins d'aquest atractiu turístic. Es recorda que ja hi ha alguns sistemes de protecció d'aquests atractius turístics que en tot cas s'hauran de tenir en compte (com els Bens Culturals d'Interès Nacional).

En relació a la influència positiva o negativa de les àrees d'acollida d'autocaravanes

Els *empresaris* consideren que les àrees d'acollida de caravanes tenen una influència negativa en l'activitat i s'hauria de valorar la necessitat real d'aquests equipaments. Consideren que, en tot cas, el futur passa per la seva integració dins dels càmpings.

Els *tècnics* consideren que s'hauria d'analitzar en quines zones concretes pot ser adient instal·lar una àrea d'acollida d'autocaravanes, per a que no siguin finalment un càmping encobert. Es parla p.ex. de permetre aquest tipus d'àrees a zones concretes on no hi ha càmpings però que el fet de no oferir aquesta alternativa fa que els usuaris d'autocaravanes s'instal·lin per lliure. Es refereixen a llocs com zones d'escalada o similar.

En relació a la compatibilitat amb altres activitats desenvolupades en sòl no urbanitzable

Els *empresaris* consideren que l'activitat de càmping és compatible amb altres activitats desenvolupades en sòl no urbanitzable i que, en tot cas, s'imaginen que seria millor instal·lar el càmping lluny d'activitats sorolloses o molestes, llevat que es puguin incorporar mesures paliatives.

Els *tècnics* analitzen diferents possibilitats amb les que una instal·lació de càmping es pot trobar en relació a altres activitats. Si p.ex. es tracta d'activitats extractives, pensen que es podria pensar en restaurar el lloc on s'havia desenvolupat l'activitat per a que fos compatible amb el càmping. Si es tracta d'activitats ramaderes, s'hauria d'estudiar la compatibilitat hi ha exemples on la convivència és bona. En el cas d'activitats lúdiques i turístiques, en principi una instal·lació nova de càmping serà compatible i/o complementària.

Seu d'Urgell, Juny 2019